

ЗА ДАВАЊЕ САГЛАСНОСТИ НА ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОЈ ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

СТРУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКИХ, ФИЛОЗОФСКИХ, СОЦИОЛОШКИХ И ИСТОРИЈСКИХ
НАУКА, УНИВЕРЗИТЕТА У ПРИШТИНИ

Молим да у складу са чл. 55 Закона о високом образовању и чл. 64. и 69. Статута Универзитета дате сагласност на извештај о урађеној докторској дисертацији:

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
Презиме и име кандидата
Дилпарић Бранислава
Датум и место рођења
2.11.1970. Сремска Митровица
Радно место и назив установе у којој је кандидат запослен
Лектор, Филозофски факултет Универзитета у Приштини, Косовска Митровица
ОСНОВНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ
Назив факултета и универзитета
Филолошки факултет Универзитета у Приштини
Назив студијског програма основних академских студија
Енглески језик и књижевност
Година положеног завршног испита и просечна оцена на основним академским студијама
1994; 8,45
ДИПЛОМСКЕ – МАСТЕР АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ
Назив факултета и универзитета
Назив студијског програма мастер академских студија
Година положеног завршног испита и просечна оцена на мастер академским студијама
ДОКТОРСКЕ СТУДИЈЕ
Назив факултета и универзитета
Назив студијског програма докторских студија
Датум и место објављивања конкурса
Датум уписа докторских студија
Датум и година положеног задњег испита докторског студијског програма
ПОСЛЕДИПЛОМСКЕ СТУДИЈЕ ПРЕМА РАНИЈИМ ПРОПИСИМА
Назив факултета и универзитета
Филолошки факултет Универзитета у Београду
Датум и година уписа последипломских-магистарских студија
1.12.1994.
Назив магистарског рада
Контрастивна анализа назива за воће и поврће у енглеском и српском језику
Научна област

Број публикованих радова: (навести најмање два најважнија рада кандидата из научне, односно уметничке области из које је тема дисертације)

1. Dilparić, B. (2015). Some Features of a Typical House as Perceived by Native Speakers of English and of Serbian. *Collection of Papers of the Faculty of Philosophy of Priština*, Vol. XLV/3. Kosovska Mitrovica: University of Priština, Faculty of Philosophy, 169–187.
2. Дилпарић, Б. (2014). Критеријуми за одређивање меронимије денотата 'кућа' у фази одабира и организације истраживачке грађе: проблеми и дилеме. *Зборник радова Филозофског факултета*, књ. XLIV/2. Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 335–369.
3. Дилпарић, Б. (2014). О (могућем) опсегу категорије HOUSE. *Зборник радова Филозофског факултета*, књ. XLIV/3. Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 115–172.
4. Дилпарић, Б. (2012). О меронимији. *Зборник радова Филозофског факултета*, књ. XLII/1. Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 279–307.
5. Дилпарић, Б. (2011). Унутрашња структура категорије ДЕЛОВИ КУЋЕ. *Филолог: Часопис за језик, књижевност и културу*, бр. IV. Бања Лука: Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет, 132–147.
6. Dilparić, B. (2012). Semantic Organization of the HOUSE PARTS Category as Perceived by American Subjects. *Превод у систему компаративних изучавања националне и стране књижевности и културе (Међународни тематски зборник радова)*. Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 285–298.
7. Dilparić, B. (2012). Semantička organizacija delova kuće prema srpskim i američkim ispitanicima. *Philologia: Naučno-stručni časopis za jezik, književnost i kulturu*, br. 10. Beograd: Philologia, 49–59.
8. Дилпарић, Б. (2013). О контрастивном проучавању језикâ, још једном. *Зборник радова Филозофског факултета*, књ. XLIII/2. Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 559–576.
9. Дилпарић, Б. (2008). Како то језик сече велики семантички колач. *Зборник радова Филозофског факултета*, књ. XXXVII (2007). Косовска Митровица: Филозофски факултет, 109–124.
10. Дилпарић, Б. (2007). Неки од приступа у проучавању значења: кратак преглед. *Зборник радова Филозофског факултета*, књ. XXXVI (2006). Косовска Митровица: Филозофски факултет, 419–432.
11. Dilparić, B. (2007). О prototipnim strukturama kategorija voća i povrća u srpskoj i američkoj kulturi. *Interkatedarska konferencija anglističkih katedri, Niš 2006: Zbornik radova*. Niš: Filozofski fakultet, 141–156.
12. Дилпарић, Б. (2011). Категорије ВОЋЕ и ПОВРЋЕ: атрибути и дефинисање у српском језику. *Зборник радова Филозофског факултета*, књ. XLI. Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 115–144.
13. Спасић, Д., и Дилпарић, Б. (2013). Сликовне метафоре у енглеском и српском језику: од воћа и поврћа ка људском телу. *Зборник радова Филозофског факултета*, књ. XLIII/2. Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 483–509.
14. Dilparić, B., i Stanković, St. (2009). О jednom (ne)srpskom jezičkom izrazu na Kosovu i Metohiji danas. *Jezici i kulture u kontaktu: Zbornik radova / Languages and Cultures in Contact: Conference Proceedings*. Podgorica: Institut za strane jezike Univerziteta Crne Gore, 36–42.
15. Дилпарић, Б. (2010). О 'правописној каши' у косметским гласилима на

(англо)српском језику. *Зборник радова са пројекта „Истраживања српског језика на Косову и Метохији”*, књ. 1 (2008). Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 252–295.

16. Дилпарић, Б., и Станковић, Ст. (2010). Из именовања косовскومتохијске покрајине и њених становника у енглеском језику. *Зборник радова са пројекта „Истраживања српског језика на Косову и Метохији”*, књ. 1 (2008). Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 319–358.

17. Дилпарић, Б. (2010). О неким преводилачким решењима у косметским гласилима на (англо)српском језику. *Зборник радова са пројекта „Истраживања српског језика на Косову и Метохији”*, књ. 2 (2009). Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 254–275.

18. Кулић, Д., и Дилпарић, Б. (2006). Анализа потреба, интересовања и предлога студената у вези са наставом на Катедри за енглески језик и књижевност у Косовској Митровици. *Зборник радова са научног скупа „Нови аспекти у настави језика”*. Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 207–214.

19. Dilparić, B. (2002). On Emoticons in the Cyber-Jargon. *Зборник радова Филозофског факултета*, књ. XXXII (12), свеска Б: Филосошки одсек. Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 75–83.

20. Дилпарић, Б. (1999). Object of a preposition или prepositional object. *Зборник радова Филолошког факултета*, књ. IX. Приштина (Врање): Филолошки факултет Универзитета у Приштини, 239–250.

ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА

Назив дисертације

*Називи за кућу и њене делове у енглеском и српском језику
(Лексичка контрастивна анализа)*

Веб адреса на којој се налази извештај Комисије о научној заснованости теме

filozofski_km@yahoo.com

Научна област УДК(текст)

811.163.41 : 811.111

Ментор и састав комисије за оцену дисертације

Проф. др Драгана Спасић, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Приштини (Косовска Митровица), научна област Филолошке науке, ужа научна област Англистичка лингвистика, ментор;

Проф. др Биљана Радић Бојанић, ванредни професор Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду, ужа научна област Англистика (наука о језику), председник;

Проф. др Драган Лилић, ванредни професор Филозофског факултета Универзитета у Приштини (Косовска Митровица), научна област Филолошке науке, ужа научна област Савремени српски језик, члан.

Значај и допринос докторске дисертације

Докторска дисертација *Називи за кућу и њене делове у енглеском и српском језику (Лексичка контрастивна анализа)* мр Браниславе Дилпарић припада домену контрастивне лингвистике или, уже, контрастивне семантике будући да се бави синхроним поређењем дела лексичко-семантичког система двају језика, савременог енглеског и савременог српског језика, са циљем да утврди њихове сличности и разлике. Њен предмет јесу системска значења оних именичких лексема из двају језика које конституишу меронимију куће — лексичко поље хијерархијске структуре засновано на семантичком односу меронимије или односу део—целина, са лексемом *house / кућа* као глобалним холонимом.

С обзиром на то да у релевантним научним дисциплинама још увек нема консензуса ни када је реч о тумачењу самих појмова ‘део’ и ‘целина’, ни када је реч о одређивању њи-

ховог међусобног односа, велики део овог истраживања кандидаткиња мр Бранислава Дилпарић посветила је утврђивању тумачења појмова 'кућа као целина' и 'део куће'; добијени резултати показују да се 'кућа као целина' не тумачи само као „главна зграда” на имању, са својим структурним, просторним и системским деловима, већ да се она, у ствари, протеже до граница читавог имања обухватајући уједно и све његове садржаје. Ипак, како ће резултати још показати, у прототипској структури категорије ДЕЛОВИ КУЋЕ садржаји имања изван „главне зграде” углавном ће имати статус маргиналних чланова, док ће се као најбољи представници ове категорије издвојити сегментални (како структурни, тако и просторни) делови самог објекта.

Поред поменутих лексема *house* и *кућа*, као и њихових најближих синонима *home* и *дом*, називи за типичније, репрезентативније делове куће били су уједно и они представници лексичког поља *кућа* и *њени делови* који ће у раду бити подвргнути семантичкој анализи и контрастирању. Како би резултати самог контрастирања били што објективнији, у раду се примењује независна контрастивна анализа, тј. облик контрастивне методе у ком се оба језика третирају равноправно; контрастивни поступак се, стога, одвијао у три основне фазе: (а) семантички опис представника испитиваног лексичког поља из сваког језика посебно; (б) успостављање компарабилности; (в) само поређење. Добити резултати показују велику сличност између двају језика када су путеви семантичког развоја анализираних лексема у питању.

Општа оцена је да дисертација *Називи за кућу и њене делове у енглеском и српском језику (Лексичка контрастивна анализа)* представља значајан допринос контрастивним проучавањима двају језика и контрастивној лингвистици уопште.

Оцена да је урађена докторска дисертација резултат оригиналног научног рада кандидата у одговарајућој научној, односно уметничкој области

Докторска дисертација мр Браниславе Дилпарић бави се контрастивном анализом чланова енглеског и српског лексичког поља *кућа* и *њени делови*. Такође, узевши у обзир да појмови 'целина' и 'део' (кључни за испитивано лексичко поље) у научним дисциплинама имају подоста различита тумачења, кандидаткиња значајан део свог истраживања посвећује утврђивању могућих тумачења конкретнијих појмова 'кућа као целина' и 'део куће'. Већ ово сазнање генерише оригиналност њеног рада која се одражава и у другим елементима: ослањајући се на велики број страних и домаћих извора, кандидаткиња је у теоријском делу дисертације детаљно, јасно и систематично изложила основе семантичке науке и контрастивне лингвистике, показујући тиме и значајну упознатост с областима којима припада њен истраживачки рад; у методолошком приступу предмету истраживања кандидаткиња је показала и знатан ниво „методолошке културе” што јој је омогућило да пажљиво осмисли и спроведе процес истраживања; емпиријска истраживања спроведена са великим бројем испитаника показују и адекватност примене одређених теоријских поставки, као и изразиту способност кандидаткиње за студиозне анализе и извођење релевантних закључака.

Све ово потврђује нашу, већ изречену оцену да докторска дисертација мр Браниславе Дилпарић представља значајан прилог домену контрастивних проучавања језика.

Преглед остварених резултата рада кандидата у одређеној научној, односно уметничкој области

Мр Бранислава Дилпарић је ангажована на Катедри за енглески језик и књижевност Филозофског факултета Универзитета у Приштини и држи вежбе из предмета Синтакса енглеског језика 1 и 2, Лексичка семантика и Савремени енглески језик 1, 3 и 5. У склопу пословних обавеза и личних интересовања, сталним истраживањем и усавршавањем, кандидаткиња се посебно интересује за лексичку семантику, синтаксу енглеског језика и утицаје енглеског језика на српски, нарочито изражене током последњих деценија.

Бранислава Дилпарић је рођена 2. новембра 1970. године у Сремској Митровици где је завршила основну и средњу школу са одличним успехом. Филолошки факултет Уни-

верзитета у Приштини уписала је школске 1990/1991. године и на том факултету дипломирала октобра 1994. године са општим успехом 8,45 у току студија и оценом 8,75 на дипломском испиту. Након дипломирања почела је да ради као асистент-приправник на Катедри за енглески језик Филолошког факултета Универзитета у Приштини на предметима Синтакса и Енглески језик 1 и 3. Магистарске студије уписала је 1. децембра 1994. године на Филолошком факултету Универзитета у Београду, смер: Наука о језику. На магистарским студијама положила је све предвиђене испите са просечном оценом 10 (десет). Магистарску тезу из области контрастивне семантике, под насловом *Контрастивна анализа назива за воће и поврће у енглеском и српском језику*, одбранила је 10. маја 2006. године и притом стекла звање Магистра филолошких наука. Докторску дисертацију пријавила је на Филозофском факултету Универзитета у Приштини. Сенат Универзитета на седници одржаној 27. марта 2014. године дао је сагласност на тему *Називи за кућу и њене делове у енглеском и српском језику (Лексичка контрастивна анализа)* код ментора проф. др Драгане Спасић.

Бранислава Дилпарић је учесник више научних скупова и конференција и аутор већег броја научних и стручних радова, углавном из области којој припада и урађена дисертација. Радови кандидаткиње објављени су у научним и стручним часописима и у зборницима радова са научних скупова и конференција. До сада је учесник и два национална пројекта: *Истраживања српског језика на Косову и Метохији* (2008–2010) и *Превод у систему компаративних истраживања српске и стране књижевности и културе* (2011–).

Оцена о испуњености обима и квалитета у односу на пријављену тему

Дисертација *Називи за кућу и њене делове у енглеском и српском језику (Лексичка контрастивна анализа)* има 473 стране и структуру основног текста сачињену из седам поглавља: I. Увод; *План градње* (1–7); II. Теоријско-методолошки оквир: *Постављање темеља* (8–82); III. Избор и организација грађе: *Одабир грађевинског материјала за наставак градње* (83–167); IV. Називи за кућу у енглеском и српском језику: *Градња првог нивоа* (168–256); V. Називи за делове куће у енглеском и српском језику: *Градња другог нивоа* (257–330); VI. Контрастирање енглеских и српских назива за кућу и њене делове: *Подизање крова* (331–368) и VII. Закључна разматрања: *Завршни радови* (369–408). Поред наведеног, дисертацију чине и три додатна одељка насловљена: *Прилози* (409–436), *Извори грађе и њихове скраћенице* (437–463) и *Литература* (464–473).

У првом, уводном поглављу представљени су предмет, циљ, хипотезе и значај истраживања, одређен је методолошки приступ, те структура саме дисертације.

Поглавље II излаже најважније црте теоријско-методолошког оквира истраживања, утемељеног у структурализму (поимање језичког знака, појам контраста у спрези са парадигматским и синтагматским односима, теорија поља, компонентна анализа, контрастивна анализа и др.) и „обојеног” примесама когнитивизма (теорија прототипа). Већи део овог поглавља посвећен је меронимији, семантичком односу на ком је утемељено испитивано поље *кућа и њени делови*, његовом статусу и одређењу, као и критеријумима за исправно формирање меронимија, лексичких одраза поделе једне целине на њене делове. Дата теоријска разматрања меронимијске проблематике се, при томе, преваходно ослањају на релевантне радове Д. А. Круза, В. Крофта, те М. Е. Винстона, Р. Шафина и Д. Хермана. Такође, имајући у виду то да је семантичка терминологија веома богата али и неусаглашена међу теоретичарима различитих оријентација, поглавље II приказује и одабир алтернативних термина или њихових интерпретација који ће се користити у даљем раду.

У поглављу III даје се опис почетних, припремних фаза истраживања које се односе на одабир и организацију лексичке грађе. Имајући у виду да у науци још увек није постигнута општа сагласност када је о тумачењу кључних појмова ‘део’ и ‘целина’ реч, највећи део овог поглавља садржи приказ емпиријских истраживања усмерених ка утврђивању могућих тумачења појмова ‘кућа као целина’ и ‘део куће’, као и покушај органи-

зације лексичке грађе према критеријумима за исправно формирање меронимија (према Д. А. Крузу и В. Крофту).

У поглавље IV представљен је семантички опис врха меронимијске хијерархије из оба језика у контрасту (лексема *house* и *кућа* и њихових синонима са исте равни лексикона *home* и *дом*), док су у поглављу V дати семантички описи изабраних енглеских и српских представника меронимског дела грађе (назива за главне грађевинске делове куће и њихове делове). Описане семеме испитиваних назива за кућу и њене делове из двају језика, тј. њихови семички описи, у наредној фази контрастивног поступка (успостављању компарабилности и самом поређењу) преузимају улогу *tertium comparationis*, одн. трећег елемента на основу ког се поређење врши; у поглављу VI даје се преглед добијених резултата контрастирања који је организован у два основна дела: од енглеског ка српском и од српског ка енглеском.

Поглавље VII садржи завршни осврт на кључна разматрања представљена у дисертацији, обављене анализе и добијене резултате; у њему се, кроз низ засебних података, даје преглед уочених појава у испитиваном делу лексичког поља *кућа* и *њени делови* из енглеског и српског језика, указује на сличности и разлике између њих и износи низ могућих смерница за даља истраживања.

Одељци *Литература* (са 188 библиографских јединица) и *Извори грађе и њихове скраћенице* (са 602 јединице) представљају листу референтних радова домаћих и страних аутора на основу којих кандидаткиња базира теоријско-методолошки део свог истраживања, те листу општих речника двају језика из којих су преузимања значења чланова испитиваног лексичког поља, потом такође коришћених двојезичних речника, сликовних речника, речника архитектуре и/или грађевинарства, лексикона, енциклопедија, електронских корпуса енглеског и српског језика, као и других извора који за тему имају куће, зграде, грађевине или само нуде примере употребе испитиваних лексема.

У одељку *Прилози* даје се преглед инструмената коришћених у емпиријском делу истраживања, заједно са добијеним резултатима, потом поједине илустрације различитих егземплара *кућа* преузете из енглеских речника, ексцерпирани лексикографске дефиниције, пре свега, глобалних холонима из двају језика, те неколике класификације зграда засноване на функционалном критеријуму.

Обимом и квалитетом рада у односу на пријављену тему, ова дисертација је успешно следила образложења наведена у пријави теме.

Научни резултати докторске дисертације

Резултати истраживања мр Браниславе Дилпарић дају значајан допринос ближег сагледавању структурисаности лексичког поља *кућа* и *њени делови* и сличности и разлика у путевима семантичког богаћења његових репрезентативнијих чланица из енглеског и српског језика. На основу датог истраживања добијени су следећи магистрални резултати:

- С обзиром на изразиту ширину појма куће и у енглеском и у српском језику, улогу „целине за разлагање” у испитивању лексичког поља *кућа* и *њени делови* може да добије свака зграда за становање независно од њених физичких карактеристика и независно од поднебља где је, те историјског периода када је (била) саграђена, па тиме и вишестамбене зграде новог доба, међу којима су и оне које, како им (и енглеско, и српско) име каже, „стружу” / „деру” и само небо или пак облаке. Отуда, специфични називи и за овакве типове грађевинских, одн. стамбених конфигурација могу се такође класификовати међу хипониме лексема *house* и *кућа*, док се меронимима тих лексема, поред свих назива за опште сегменталне делове грађевинских објеката у којима се може боравити, могу сматрати још (најмање) и називи за засебне стамбене јединице (станове) као најбитнија, кључна обележја поменутих вишестамбених зграда, те називи за лифт који се у изразито високим егземпларима таквих кућа свакако намеће и као њихов неизоставни елемент.

- Ипак, идеални представник „кућне целине”, према мишљењу већине испитиваних го-

ворника и енглеског и српског језика, је самостојећи једносратни објекат са ограђеним двориштем (и другим специфичностима) намењен становању једне породице. Готово идентична скица типичне куће добијена од говорника језика у контрасту истовремено показује да англосаксонска и српска култура у овом случају ипак нису толико удаљене колико се то у први мах може чинити.

- 'Кућа као целина' тумачи се од стране већине испитиваних говорника и енглеског и српског језика не само као „главна зграда” на имању, са својим структурним, просторним и системским деловима, већ као ентитет који обухвата све садржаје једног имања.

- У прототипској структури и енглеске и српске категорије ДЕЛОВИ КУЋЕ, међутим, садржаји имања изван „главне зграде” углавном имају статус маргиналних чланова, док се као најбољи представници ове категорије издвајају сегментални (како структурни, тако и просторни) делови самог објекта — што и јесте у складу са тврдњом Д. А. Круза да је најдоминантнији принцип поделе неке целине онај који за резултат даје управо сегменталне делове.

- Мерономију куће карактерише не само велики број чланова, већ и изразито сложена структура, што је одраз сплета и различитих језичких, и различитих ванјезичких околности: (а) мноштва и, надасве, разуђености примера зграда за становање, одн. потенцијалних „целина за разлагање”, које су током дуге историје свог развоја „уткале” у себе не само право обиље делова, већ и обиље таквих делова који и сами могу бити врло комплексни и тиме „подложни” за даље процесе разлагања; (б) типска разноликост делова куће (грађевинско-архитектонски, спољни и унутрашњи делови конструкције; грађевински материјали (природни (сирови или обрађени) и вештачки); просторни делови куће (настали њеним хоризонталним и/или вертикалним „пресецањима”) са мноштвом специфичних намена; кућни системи итд.) и, уз то, огромне диспропорције између (малобројних) обавезних, „каноничких” и (многобројних) алтернативних, „факултативних” делова куће; (в) сложености како (структурних, просторних, функционалних, па и временских) односа међу самим деловима, тако и њихових појединачних односа са целином коју чине; (г) проширеног доживљаја 'куће као целине'; (д) лингвистичке) структурираности готово сваког засебног чворишта мерономије, тј. могућности именовања истог дела куће (или куће у целини) низом назива повезаних синонимијом и/или хип(ер)онимијом; (ђ) широког денотационог опсега (домена примене) меронима, одн. њихове „присутности” у различитим „функционалним доменима”, и то не само у мерономији куће, већ и у лексикону језика уопште; (е) полисемичности меронима (као и глобалних холонима) у самој мерономији куће; (з) „позајмљивања” чланова из других лексичких поља, итд.

- Испитиване чланице енглеског и српског лексичког поља *кућа* и *њени делови* показују значајну сличност када су путеви њиховог семантичког развоја у питању. Пресудну улогу у значењском ширењу глобалних холонима одиграла је притом функција куће, и то како она најопштија, заштитничка (кућа као склониште, „крив над глазом”, физички оквир, садржалац), тако и њена специфичнија, стамбена и вишедимензионална функција: кућа као место живљења, борављења, обитавања; кућа као место обављања разних послова и активности; кућа као смештајни простор. Функционална сема испитиваних меронима куће такође се показала као најактивнија, најпродуктивнија сема у процесима семантичког богаћења свих назива у оба језика, уз неретко позицију означеног ентитета у склопу целине или пак одређену физичку карактеристику из које његова функција најчешће и произилази.

Примењивост и корисност резултата у теорији и пракси

Докторска дисертација мр Браниславе Дилпарић представља посебан допринос у области контрастивних проучавања до сада генерално запостављаних лексичко-семантичких појава и омогућује да контрастирање лексике коначно ухвати корак са контрастивним испитивањима фаворизованих домена граматике и фонологије. Поред тога, уопште узев, кандидаткиња показује шта је то што је за испитивани сегмент лексичко-

семантичког система енглеског и српског језика заједничко, а шта специфично. Отуда, ово истраживање представља и један од важних прилога изоштравању слике о језику и језицима, која у лингвистичким наукама, и поред њиховог снажног развоја, није ни данас сасвим јасних контура. И на крају, контрастирање предметне лексике у овој дисертацији може да има и практични значај у настави страних језика, преводјењу и лексикографији.

Начин презентирања резултата научној јавности

Будући да резултати ове дисертације могу бити добра основа, али и подстицај за даља испитивања сложене меронимијске проблематике (на шта кандидаткиња с правом скреће пажњу), и то нарочито у српској лингвистици у којој је овај семантички однос углавном занемариван, рад би ваљало објавити у форми монографије или научних чланака у публикацијама. Кандидату ће током одбране бити предочене одговарајуће препоруке о уподобљавању рада за објављивање.

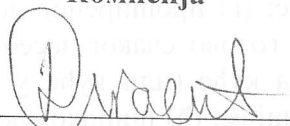
Главни допринос дисертације (текст до 100 речи)

Докторска дисертација *Називи за кућу и њене делове у енглеском и српском језику (Лексичка контрастивна анализа)* мр Браниславе Дилпарић представља значајан допринос контрастивном проучавању лексике енглеског и српског језика на синхронијском плану, утврђујући сличности и разлике у семантици оних именичких лексема из двају језика које припадају меронимији куће одн. лексичком пољу засновано на семантичком односу дела и целине, са лексемом *house / кућа* као глобалним холонимом. Анализа грађе и добијени резултати показују велику сличност између енглеског и српског језика када су путеви семантичког развоја анализираних лексема у питању.

ПОТВРЂУЈЕМО ДА КАНДИДАТ мр Бранислава Дилпарић ИСПУЊАВА УСЛОВЕ УТВРЂЕНЕ ЧЛ. 55. ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ И ЧЛ. 64. И 69. СТАТУТА УНИВЕРЗИТЕТА У ПРИШТИНИ

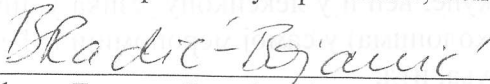
Комисија

1.

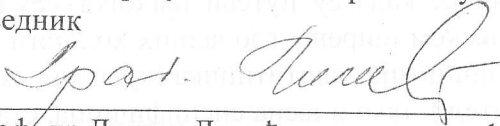
Проф. др Драгана Спасић, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Приштини, ментор

2.

Проф. др Биљана Радић Бојанић, ванредни професор Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду, председник

3.

Проф. др Драган Лилић, ванредни професор Филозофског факултета Универзитета у Приштини, члан